

nummer. Anmodning om godtgørelse skal indgives senest 1 måned efter, at den fejlagtige identifikation er berigtiget ved fornyet tinglysning eller registrering af det pågældende pant eller motorkøretøj mv. med ejendomsforbehold.

Det bestemmes i stk. 2, at anmodning om godtgørelse skal indsendes gennem registreringsmyndigheden, der ved påtegning på anmodningen anfører størrelsen af det ved anmeldelsen indbetalte beløb og attesterer, at ejerskiftet eller pantsætningen er aflyst eller udslettet.

Hvis der er ydet godtgørelse efter stk. 1, ydes der efter bestemmelsens stk. 3 også en tilsvarende godtgørelse af den afgift, der er betalt i forbindelse med en tilbageføring af ejerskiftet til den tidligere ejer. Afgiften godtgøres i samme omfang, hvilket betyder, at der også ved tilbageføring til den tidligere ejer fradrages de 1.400 kr., når det drejer sig om tilbageføring af et tinglyst ejerskifte.

Efter stk. 4 skal afgiftsmyndigheden træffe afgørelse om godtgørelse senest 14 dage efter modtagelsen af anmodningen herom. Denne afgørelsesfrist afbrydes dog, når afgiftsmyndigheden ikke umiddelbart kan træffe afgørelse på grundlag af den foreliggende dokumentation og derfor må anmode den pågældende om at fremkomme med yderligere dokumentation. Når den ønskede dokumentation er modtaget, skal afgiftsmyndigheden træffe afgørelse senest 14 dage derefter.

Til § 24

Efter bestemmelsen ydes der godtgørelse af afgift til fremmede staters herværende ambassader mv., internationale organisationer samt tilknyttet personale. Skatteministeren bestemmer efter indstilling fra udenrigsministeren, hvilke organisationer der er berettiget til at få godtgjort afgiften.

Til § 25

Det foreslås, at afgiftsmyndigheden er de statslige told- og skattemyndigheder fra den dag, hvor loven får virkning.

Der er mulighed for at udpege et mindre antal told- og skatteregioner til at afgøre sager vedrørende afgiftspligten, afgiftsgrundlaget og afgiftsfritagelser, medens alle told- og skatteregioner antages at skulle varetage opkrævnings- og inddrivelsesopgaver. Opgaven som afgiftsmyndighed for virksomheder i henhold til lovens § 25, stk. 2, varetages indtil videre af told- og skatteregion Høje-Taastrup.

Forslaget begrundes med fordelene ved, at lovgivning og administration allerede fra lovens ikrafttræden hører under samme ministerområde. Det har væ-

ret med i overvejelserne, at det kan give anledning til problemer, når både det materielle og det administrative system ændres samtidigt, men det er hensynet til en enkel og gennemskuelig administration af afgiftsloven i skatteministeriet, der vejer mere end hensynet til udnyttelsen den kompetence, der i dag ligger i statsamterne. Det skønnes herved, at der vil gå faglighed og motivation tabt hos såvel Told- Skat som hos statsamterne, hvis opgaven først overføres om nogle år, henholdsvis kun bevares i nogle år.

Til § 26

Bestemmelsen bemyndiger skatteministeren til at fastsætte nærmere regler om klageadgangen, herunder til at bestemme, at afgørelser ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed. Efter bestemmelsen kan ministeren således uddelegere sin afgørelseskompetence. Bemyndigelsen svarer til lignende bemyndigelsesbestemmelser i andre skatte- og afgiftslove. Skatteministeren har udnyttet disse bemyndigelser i sagsudlægningsbekendtgørelsen. Det er hensigten at bestemme, at de afgørelser, der ikke efter den foreslåede § 27 kan påklages til Landsskatteretten, i overensstemmelse med de gældende regler i sagsudlægningsbekendtgørelsen skal kunne påklages til Told- og Skattestyrelsen, der i disse sager så træffer den endelige administrative afgørelse. De spørgsmål, der vil kunne påklages til Told- og Skattestyrelsen efter denne bestemmelse og altså ikke til Landsskatteretten, er spørgsmål, der ikke vedrører selve afgiftspligten og fastsættelsen af afgiften. Det er f.eks. spørgsmål om afgiftspligtens indtræden efter § 16, den afgiftspligtige person og hæftelse efter § 18 og afgiftsforhøjelser og renter efter § 20.

Til § 27

Det foreslås, at Landsskatteretten får kompetence til at træffe afgørelse i klagesager, der vedrører spørgsmål om afgiftspligt, afgiftsgrundlaget og afgiftsfritagelser samt spørgsmål om godtgørelse af afgift. Landsskatteretten påkender klager over afgørelser i 1. instans. Landsskatteretten træffer den endelige administrative afgørelse. Det svarer til Landsskatterettens kompetence på andre afgiftsområder. Ved klage til Landsskatteretten finder skattestyrelseslovens kapitler 3 og 3 A anvendelse. Skattestyrelseslovens kapitel 3 indeholder bl.a. regler om klagefrister, indholdsmæssige krav til klagen, betaling af klageafgift, klagebehandlingen, genoptagelse, syn og skøn og domstolsprøvelse. Det fremgår bl.a. heraf, at klagen skal være modtaget i Landsskatteretten senest 3 måneder efter klagerens modtagelse af den afgørelse, der